

Ilustroval

Tony
Ross

GRÁZLIK
GABO

A ŽIVÁ
MÁRTVOLA

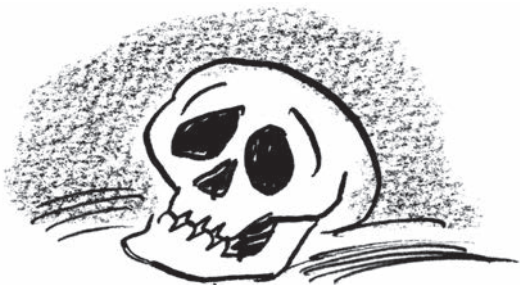
FRANCESCA SIMON

GRÁZLIK GABO A ŽIVÁ MŔTVOLA

Francesca Simon vyrastala v slnečnej Kalifornii. Na univerzitách v Yale a v Oxforde vyštudovala stredovekú históriu a literatúru. V súčasnosti žije s rodinou v Londýne. Napísala vyše štyridsaťpäť kníh a za knižku *Grázlik Gabo a snežný obor* získala v roku 2008 cenu za najlepšiu detskú knihu v súťaži Galaxy British Book Awards.

GRÁZLIK
GABO
A ŽIVÁ
MŔTVOLA

Francesca Simon
Ilustroval Tony Ross

slovar

Text © Francesca Simon 2009
Illustrations © Tony Ross 2009
First published in Great Britain in 2009 by Orion Children's
Books, a division of the Orion Publishing Group Ltd.
Translation © Darina Zaicová 2012
Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o.,
Bratislava 2012

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy
sa nesmie reprodukovať ani šíriť v nijakej forme, ani nijakými
prostriedkami, či už elektronickými, alebo mechanickými,
formou fotokópií, či nahrávok, respektíve prostredníctvom
súčasného alebo budúceho informačného systému a podobne
bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN 978-80-556-0404-6

*Stevenovi Butlerovi,
skutočnému Grázlikovi Gabovi*

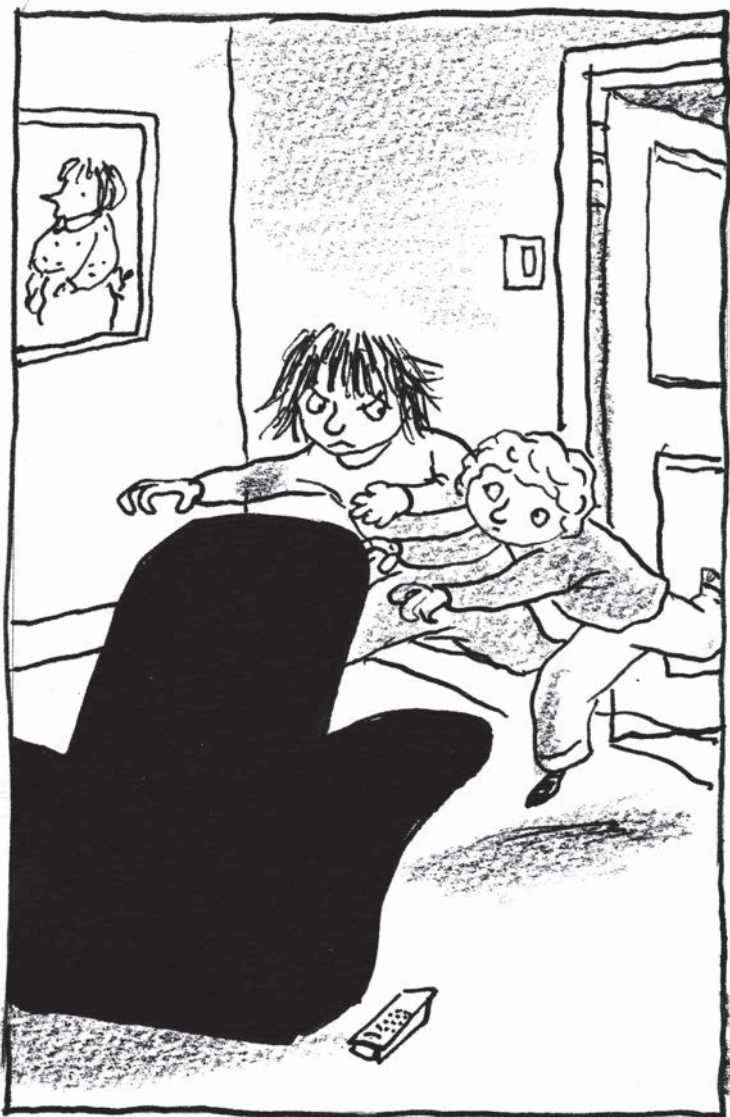

OBSAH

1. Grázlik Gabo a diaľkové ovládanie 9
2. Grázlik Gabo a školské voľby 33
3. Grázlik Gabo a trápny darček 55
4. Grázlik Gabo a živá mŕtvola 75

1.

GRÁZLIK GABO A DIAĽKOVÉ OVLÁDANIE

Grázlik Gabo sa pretlačil cez dvere. Zároveň sa však dnu pretisol aj Vzorný Vilko.

„Héj!“ skríkol Gabo a utekal za bratom. „Zmizni odtiaľ, červiak!“

„Niééé!“ pišťal Vilko a rýchlo prepletal nôžkami.

Gabo ho zdrapil za golier a hnal sa za ním do obývačky. Hurááá!
V čiernom pohodlnom kresle bude prvý. Už je takmer pri ňom... už-už...

ešte krôčik... no vtom Gabo zakopol o ponožku pohodenú na dlážke a tresol na zem. Vilko prefrngol popri ňom a skočil do kresla. Udychčaný fučal a uchmatol si diaľkové ovládanie. Šťuk!

„A teraz všetci spolu! Kto je hlúpy capko?“ zatriľkoval najhlúpejší párnokopytník na svete.

„Maťko!“ zvýskol Vzorný Vilko.
NIÉÉÉÉÉÉÉÉÉÉÉÉ!

A je to tu znova. Gabo sa po ťažkom, úmornom, príšernom dni v škole chystal zložiť ustaté kosti v čiernom pohodlnom kresle a zapnúť si telku, ale Vilko mu ho opäť akoby zázrakom vyfúkol pred nosa. Bolo to nespravodlivé.

Domáce pravidlo totiž znie: kto sedí v čiernom pohodlnom kresle, rozhoduje, čo sa bude pozeráť. A teraz

tam tróni Vilko, usmieva sa a spieva s nasprostastým Maťkom a so smradľavým spievajúcim capkom, čo si myslí, že je vtipný.

Gabovi rodičia boli ohavní a zákerní, doma mali iba jeden malý televízor. Bol taký maličký, že si Gabo musel zobrať lupu, keď sa chcel pozerieť.

Navyše bol aj